

COMMENTAAR OP DEZE LEZINGEN

- Jean Bastiaens -

Scheur de hemel open!

Stel je eens voor dat je op een goeie dag, terwijl je volop met iets bezig bent, een telefoontje krijgt: 'Ze zeggen dat Jezus in de buurt is. Zullen we gaan kijken?'

Ik heb al zoveel over Jezus horen vertellen, ik heb mij een bepaald beeld van Hem gevormd, maar nu krijg ik de kans om Hem in levende lijve te ontmoeten. Hoe zou Hij zijn in zo'n directe ontmoeting? Wat zal Hij zeggen? Hoe zal Hij spreken? Welke gebaren zijn Hem eigen? En vooral: hoe zal Hij mij aanspreken? Ben ik even benieuwd als Zacheüs die in een boom klimt om Hem toch maar te kunnen zien?

De advent staat op het punt te beginnen. En de toon is met de lezingen van de eerste zondag meteen gezet: met een gespannen verwachting zien we uit naar het komen van Jezus. Die komst van Jezus heeft drie facetten: het gaat ten eerste om zijn komst in mijn leven zoals het nu is, vervolgens om zijn komst aan het einde van mijn leven, en ten slotte gaat het om zijn komst als de huidige wereld ten einde loopt en de komende wereld doorbreekt.

In de advent zien we - aangemoedigd door het optreden van Johannes de Doper – uit naar de komst van Jezus in ons leven. Hij is de komende, uit naam van de Vader. "Scheur toch de hemel open en daal af", horen we bij Jesaja. Op hetzelfde moment waarop dit uitzien naar Hem in ons groeit, voelen we des te scherper hoe vlak, hoe monotoon, hoe zelfzuchtig ons huidige leven eigenlijk nog is. "Gij hebt ons prijsgegeven aan onze eigen zonden" – roept de mens uit bij Jesaja. Ons gezichtsveld wordt beperkt door onze levenswijze. We hunkeren naar verandering, maar weten niet hoe die te bewerken. "Scheur toch de hemel open en daal af." *Rorate coeli!*

We proberen ons leven opnieuw af te stemmen op de levende God, die is "onze Vader" (Jesaja). We maken ons klaar voor het nieuwe dat komen kan. We doen dat met Maria, door haar weg aandachtig te volgen. We hopen op de geboorte van Jezus, in ons. "Scheur toch de hemel open en daal af!"

Wanneer we ons levenseinde voelen naderen, bereiden we ons op een heel bijzondere wijze voor op het komen van Jezus. We voelen ons verbonden met Jezus die de weg van de overgave en het zelfverlies helemaal is gegaan, tot het einde toe. We richten onze ogen op Hem, aan het kruis, en het maakt ons rustig. "Scheur toch de hemel open en daal af."

Het derde facet van het komen van Jezus, is verbonden met 'de dag van de Heer', zoals Paulus het noemt. En Marcus spreekt in dat verband over de ingesteldheid die hier nodig is: een houding van waakzaam leven. Wat kan dat zijn? Het is blijkbaar het tegenovergestelde van een ingedommeld leven, een leven dat in slaap gewiegd is: de dagen komen en gaan zonder dat er iets gebeurt, zonder hoop, zonder verlangen, zonder inzet – een leven zonder slag of rimpel. Een waakzaam leven ziet er heel anders uit: het is een leven waarin je niets voor vanzelfsprekend houdt, waarin je zoekt naar de dingen 'die van God spreken'. Een waakzaam leven is naar buiten gericht, staat open naar wie bij mij voorbij komt, naar de kansen die zich aandienen om hier en nu in het voetspoor van Jezus te treden. Het is het leven van iemand die zich op weg weet, het leven van een pelgrim die weet heeft van zijn bestemming.

In het evangelie van Marcus richt Jezus zich in het bijzonder op hen aan wie Hij 'het beheer van het huis' heeft toevertrouwd: de leidinggevenden. Dat zijn op de eerste plaats de vier leerlingen tot wie Jezus hier spreekt: Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas (13,3). Leidinggevenden hebben nog meer reden om een waakzaam leven te leiden dan anderen: zij dragen een grotere verantwoordelijkheid. Zij moeten alert zijn op wat er in de gemeenschap gebeurt, op de kansen die zich aandienen, en op wat de eenheid bedreigt. Een herder waakt over zijn schapen en laat ze niet aan hun lot over. Het slot van de evangeliëlezing verbreedt de blik: 'En wat ik tot u zeg, zeg ik tot allen: Wees waakzaam!' Want wij zijn geen makke schapen, elk heeft zijn eigen verantwoordelijkheid. Ieder van ons wordt gevraagd zijn leven open te houden, gericht op het komen van de Heer, met alle gevolgen die dat kan hebben voor het gewone, dagelijkse leven. Zo wordt de advent ingezet met een kreet van verlangen: "Scheur toch de hemel open en daal af!", en met een dringende oproep van Jezus zelf: "Wees waakzaam!"